

[Erik Holst]

frem som sin store indsats for at bekæmpe luftforureningen herhjemme, nemlig at sige: vi bør sandelig gå i gang med at mindske udslippet af disse stoffer, og det bør vi gøre ved at nedsætte det med 30 pct. Nu skal det ikke være i de nærmest kommende år, men over en 10-12-årig periode, og så kan vi basere os på 1980 som et godt år.

Der stod i Ingeniørens Ugeblad forleden dag, at det var dog yderst betænksomt af ministeren at basere sig på 1980. Ser man på, at kraftværkerne herhjemme – hvad ministeren formodentlig er enig med mig i – er anledning til ca. halvdelen af den forsuring, der finder sted i lufrummet over os, så må man sige, at de havde en meget lille del af forsuringsudslippet i 1980, de havde mindre del i 1981-82, og det vil sige, at der ikke bliver tale om en reel formindskelse af udslippet fra kraftværkerne i Danmark i denne periode indtil 1993.

Nu kan det godt være, at Ingeniørens Ugeblad overdriver lidt – det er selvfølgelig ingeniører og teknikere, der skriver det – men all right, ministeren har mulighed for her at afkræfte det eller at sige: hr. Erik Holst har ikke rigtig forstået det, men nu skal jeg forklare, hvorledes vi virkelig tager fat på forsuringproblemerne, og hvorledes vi vil gøre det internationalt, og hvorledes jeg vil leve op til den ganske fine titel, som jeg i øvrigt har givet mig selv: jeg står i spidsen for en international aktion mod luftforurening. Jeg går ud fra, at ministeren selv har formuleret det meste af det, der står i pressemeddelelsen fra miljøministeriet. Jeg har i hvert fald ikke set noget om, at der er taget afstand fra det.

Ministeren siger et sted i sin redegørelse, at det er klart, at hvis man brugte brændstoffer, hvor svovlindholdet var mindre, så ville man få mindre ud af skorstenene. Her er der en for os alle sammen helt nærliggende tanke, nemlig at sige: når det nu viser sig i år og næste år, at der er mere naturgas end ventet i Nordsøen, og når det nu viser sig, at D.O.N.G. skal aftage mere naturgas, end man kan få solgt, hvad gør man så med resten? Skal man pumpe det ned i undergrunden igen, eller skal man sige: selv om vi synes – det synes hele socialdemokratiet – at naturgas er for ædelt et brændstof til anvendelse til kraftværker, så kunne det måske være rigtigt i denne forbindelse at gøre det, for vi

sparer en del rensning ved at undlade at putte så meget svovl ind i anlæggene og i stedet at anvende naturgassen på en eller anden måde.

Økonomisk ville det måske være svært at finde en balance, men jeg er da villig til at kigge nærmere på tingene i miljøudvalget, og jeg er også villig til at høre en nærmere redegørelse fra ministeren om, hvorledes et sådant arrangement midlertidigt kunne etableres.

Jeg må sige, at jeg er lidt forbavset over, at miljøministeren stadig væk siger, når jeg tænker på det her: »Chr. Christensen i spidsen for international aktion mod luftforurening.« All right, all right, det kan være hans egen vurdering. Jeg er lidt forbavset over, at miljøministeren siger: jeg er helt enig i udvalgets formuleringer, når det siger, at vi skal sætte ind over for svovlindholdet i gasolie, hvor vi sætter som maksimum 0,3 pct. med virkning fra 1. januar 1986. Enig, hr. minister. Socialdemokratiet er glad for det dér.

Svovlindholdet i fuelolie reduceres til maksimum 1,5 pct. med virkning fra 1. januar 1986. Reduceres og reduceres. Mig bekendt er det 1 pct. i Københavnsområdet, så der er vel tale om, at man forøger det. Er det stadig væk noget, der begrundes, at ministeren er i spidsen for en international aktion mod luftforurening? Er det virkelig det, at man øger udslippet herinde i København?

Endelig fastsættes der en nyere grænse for svovl i kul til andre værker end kraftværker, og man sætter den til 1,2 pct. Jeg tror, det er minimalt, hvad der bruges på andre værker end kraftværkerne, og det er, hvis ellers jeg skal tage oplysningerne i rapporten efter pålydende – det tror jeg altid man kan – kul med et meget lavt svovlindhold, man i forvejen anvender andre steder. Det er, så vidt jeg erindrer, fra 0,8 pct. til maksimum 1,5 pct. Så det er altså en meget, meget lille reduktion, ministeren får ud af den indsats, der består i at følge disse forslag.

Må jeg så sige: socialdemokratiet ønsker ikke, at vi skal stoppe al aktivitet her i landet. Vi ønsker ikke at lukke arbejdspladser. Vi ønsker ikke at forringe vores konkurrenceevne over for udlandet. Men vi ønsker at formulere en politik på miljøområdet, der sikrer os en mere konkret indstilling til luftforurening og sikrer os en bedre placering i udlandet ved at bekæmpe den luftforurening,